

Bibelglæde fylder meget i film om Jesusbevægelsen

JESUS SATTE LONNIE FRISBEE FRI FRA AFHÆNGIGHEDEN AF NARKOTIKA. HANS LIV SOM GADEPRÆDIKANT BLEV STARTSKUDDET TIL EN KÆMPE VÆKKELSE I USA I 1970'ERNE.

FILMANMELDelse KAJA LAUTERBACH

JESUS REVOLUTION

BASERET PÅ EN BOG AF ELLEN VAUGHN

OG GREG LAURIE

KAN LEJES PÅ BLOCKBUSTER.DK

59 KRONER – 2 TIMER

Filmen *Jesus Revolution* er en drama-dokumentar, der fortæller om starten på Jesus-bevægelsen, der først i 1970'erne bredte sig til det meste af USA.

Hovedpersonen er Lonnie Frisbee, der i 1967 sluttede sig til hippiebevægelsen i San Fransisco. Han mødte snart medlemmer af Haight-Ashburys Living Room-mission og blev omvendt til kristendommen. Efter det byttede han afhængigheden af narkotika ud med et liv som gadeprædikant. Senere flyttede Lonnie til Santa Ana i Californien, hvor han mødte præsten Chuck Smith, og sammen fik de to gang i menigheden Calvary Chapel.

Calvary Chapel blev epicenter for en Jesus-bevægelse, og mange ting er vokset ud af det. For eksempel Ungdom med Opgave og Vinyard-kirken.

BIBELBRUG OG BIBELGLÆDE

Lonnie og Chuck har en fælles vision om at nå de unge og hippierne med evangeliet om Jesus. I begyndelsen er det tydeligt, at Lonnie giver Gud æren, når han står frem for at prædike og oplever, at dem, han beder for, bliver helbredt. Men han kommer ind på en glidbane, hvor han gør det mere og mere for at fremhæve sig selv. Da jeg så fil-

men, blev det for mig en advarsel ind i mit liv, hvor ubemærket fristelsen til selvpromovering kan få indtog.

Chuck er nødt til at påtale det og afslutter deres samarbejde. Det giver et indblik i, hvordan kristne også kan være fristet til selvhævdelse og havde udfordringer i samarbejdet. Da Chuck på et tidspunkt erkender over for sin kone, at han ikke har reageret over for Lonnie, som han burde, kommer hun med et meget tankevækkende svar, som giver ham mod til at fortsætte: "Du må ikke være så arrogant, at du tror, Gud ikke kan bruge dine fejl."

Jesus Revolution er ikke en evangeliserende film, men Guds ord og Bibelen fylder meget i den. Rigtig mange samtaler – også evangeliserende – begynder med "Jesus siger: ...", og i alle gudstjenester og møder begynder prædikanten med at sige "Lad os sammen læse i ...", og så løfter alle deres bibel højt i luften, før de slår op.

Den bibelbrug og bibelglæde blev for mig et af svarene på spørgsmålet, jeg sad tilbage med. Nemlig: Hvad kan jeg gøre for at give plads til dem, der er anderledes, så jeg ikke står i vejen for en mulig vækkelse? ■